

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Glæden, hun er født i Dag

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Glæden, hun er født i Dag", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 354. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid111359/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- Og gjør os til Guds Børn med sig!
Halleluja, Halleluja!
- 7 Guds kiære Børn vi blev paany,
blev paany,
Skal lege Jul i Himmel-By!
Halleluja, Halleluja!
- 8 Paa Stjerne-Tepper lyseblaa,
lyseblaa,
Skal glade vi til Kirke gaac,
Halleluja, Halleluja!
- 9 Guds Engle der os lære brat,
lære brat,
At sjunge, som de sang inat:
Halleluja, Halleluja!
- 10 Da vorde Engle vi som de,
vi som de,
Gud-Faders Ansigt vi skal see,
Halleluja, Halleluja!
- 11 For Frelser bold og Broder blid,
Broder blid,
Vi synge da til evig Tid:
Halleluja, Halleluja!

No. 164. *)

- 1 Glæden, hun er født i Dag,
Himmeriges Glæde,
Nu Gud-Fader Velbehag
Har til Jordens Spædel

*) Den i Norden fordem saa yndede Jule-Sang »Dies est lætitia,«
frit fordansket.

Han, som var frygtelig,
Og utilgængelig,
I sin høie Bolig,
Han nu i Barne-Dragt
Har sig i Krybben lagt,
Blev med Støv fortrolig!

2 Undres Alle, fjern og nær,
Gud sig føde lader!
Moder hun er Daatter her,
Født har hun sin Fader!
Drot over Herrerne
Tjener nu Trællene,
Af sin Gunst og Naade!
Nærved og langt herfra
Er Han, Halleluja!
Det er Julens Gaade!

3 Han er født ved Midnats-Tid,
Skabde Soel og Maane!
Han som eier Verden vid,
Huus i Stald vil laane!
Han, som paa Skyerne
Ager blandt Stjernerne,
Svøbes nu som Spæde!
Han, som til Domme-Dag
Taler med Torden-Brag,
Nu man hører græde!

4 Født er af en Jomfru skiar
Søn med Guddoms-Vilje,
Til Forundring springer her
Rose ud af Lilje!
Her af en Pigehil
Fødes Begyndelsen,
Han som Alting volder!

Mælken af Kvinde-Bryst
Er nu Hans Liv og Lyst,
Som alt Liv opholder!

5 Solen gaaer igiennem Glar,
Gjør det ingen Skade,
Saa det med Hans Fødsel var,
Som os gjør saa glade,
Almagten virkede,
Aand gennemstraalede
Støvet saa heneden,
Fader kun over Sky
Havde vor *Adam* ny,
Alt som han i *Eden*!

6 Hyrder, som paa Natte-Vagt
Laae i Blomster-Vange,
Bud der blev fra Himlen bragt
Mildt med Engle-Sange:
Født var paa Jorderig
Kongen af Himmerig,
Skøn som Morgen-Røden,
Laae med sit Herredom
Ussel i Krybbe-Rum
Dog som Pjalte-Jøden!

7 Saa Han fødtes i en Stald,
Blev i Mand-Tal skrevet,
Som paa Plads i Engle-Tal
Gav os Konge-Brevet!
Engle dog sjungende
Røbed den Herlige
Med et Ære-Være
Ham som i Miskundhed
Jorden gav Fryd og Fred,
Med Hans Søn den kiære!

§ Herre! dine Hænders Værk
Er vi allesammen,
Vi er svage, Du er stærk,
Du er Ja og Amen;
For os Du dalede,
For os Du blegnede,
Lad os ei forfare!
Blod Du for os udgiød,
Lær Du os Sangen sød
Med din Engle-Skare!

No. 165. *)

Et lidet Barn saa lystelig
Er født for os paa Jorden,
Af Moder-Mø saa yndelig,
Han er vor Frelser vorden!
Var ei den Søn af Jomfru reen,
Vi gik forloren, hver og Een,
Paa Ham alt Haab vi grunde!
O søde Herre Jesu Christ!
Du, som er Gud og Mand forvist!
O fri os fra den Onde!

No. 166. **)

! Lad det klinge sødt i Sky:
Længe leve Kongen ny,
Zions Konge, barnebly!
Nu er skeet til Jordens Held
Hvad os meldte Gabriel!
Eia, Eia!
Født er Herren af en Mø!

*) *Luthers Vers »Eia Kindelein so löblich.«*

**) *Efter det Latinske Jule-Vers »Resonet in laudibus.«*